

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دوکتور عبدالرحمان ریان از امریکا

۱۱/۰۲/۲۱

خوش بود گر محک تجربه آید به میان تا سیاه روی شود هرکی دراوغش باشد

مثل مشهور است که میگویند(هرچه از حد بگذرد، رسوا شود)

درین اواخر در بعضی از کشورهای شمال افریقا وشرق میانه (تونس و به سرعت در مصر وچندی بعد در، لیبیا، یمن، مراکش، بحرین وایران)حوادثی به وقوع پیوست که مردم ایران وجهانیان، نشانه هائی از به ستوه آمدن مردم از ظلم فرمان روایان را درآن کشورها ، به چشم سر مشاهده نمودند.

رژیم های سلطنتی وجمهوری (به نام جمهوری) ودر حقیقت ، شاهی آنقدر مغرورانه و متکبرانه فرما نروائی میکردند و مردم زیر سلطه خود را غلام زر خرید تصور مینمودند که حد وحصری به آن نمیتوان یافت . بالاخره جان مردم به لب رسید و به این نتیجه رسیدند که مرگ، مرگ است، چه ذریعه اسلحه سلطان باشد وچه از گرسنگی، بیماری و فقر.

روی این اصل در تونس و مصر رستاخیزی، هرچند نه فیصله کن، به پا نمودند و با دادن چندین قربانی، دو فرعون قرن بیست ویکم را از اریکه قدرت پائین کشیدند و لوزه بر اندام چند تای دیگر انداختند.

در ابتداء سردمداران رژیم آدمکش، اختناق گرو ضد بشری، به اصطلاح ولایت فقیه ایران ، حرکت های خود جوش مردم آنکشور ها راتأیید و با بی حیائی ، آنحرکت هارا، کاپی از انقلاب سی و دو سال قبل ایران قلمداد نمودند، چنانچه رئیس جمهور ایران در یکی از محافل گفت:

مردم حق دارند آزاد باشند، حق دارند رژیم دلخواه ، خود را داشته باشند و...و...و. اما این گزافه گوی، نگفت که این حق شامل مردم ایران هم میباشد یا خیر؟ این رئیس از خود راضی، غافل ازینکه اعلام چنین توهینی به آن جنبش های مردمی احساسات آنها را جریحه دار و خشم مردم را بر می انگیزد. همان بود که گفتار او به عکس العمل شدید مردم مقابل و شدیداً رد شد. حتی سخنگوی اخوان المسلمین مصر گفتار رئیس جمهور ایران را بی معنی و جنبش ها را خود جوش و مردمی خواند و تلویحاً به رژیم آخندی تفهیم نمودند که اگر مردم ایران تصور میکردند وحتی اگر به خواب شان می آمد که بعد از سی دو سال انقلاب مردمی شان به بیراهه میرود و به یک رژیم فاسد، خود کامه، ضد

بشری، اختناقگر و چماق به دست تبدیل میشود ، هرگز به پیروزی آن همکاری نشان نمیدادند و با همان کفکش سابق کنار می آمدند. دیری نگذشت که جها نیان نتیجه معکوس ادعای رئیس جمهور رامشاهده نمودند. مردم که از اختناق رژیم بند زندان و اعدام، آخندی به ستوه آمده بودند، به پیروی از مردم (تونس و مصر) برای ابراز نارضایتی ، از رژیم سرکوبگر و گرفتن حقوق پایمال شده انسانی خویش به پاخواستند و سیلاب وار، بدون ترس از کشتن و بستن ، خوب و چماق، به خیا بانهای چندین شهر ایران ریختند و به سر دادن شعارهای:

خامنه ای حیا کن، مبارک را نگاه کن!!! مبارک بن علی، نوبت سید علی!!! با یک بلیط یکسره، خامنه ای باید بره!!! ابوالفضل علمدار، سید علی را بر دار!!! در قاهره با شتر، توی ایران با موتور!!! نه غزه نه لبنان، تونس و مصر و ایران!!! نظامی جدا شو، با ملت هم صدا شو!!! پولیس جدا از دولت، بیا کنار ملت!!! ای ارتش با غیرت، حمایت، حمایت!!! یا حسین، میر حسین!!! آزادی، آزادی!!! ودها شعار دیکر پرداختند و تصویر ولی فقیه را که از خود پیغمبر تراشیده بود، طوریکه سزاوار بود به آتش کشیدند که به تصور بعضی از صاحب نظران تابوشکنی شجیعانه و آشکاری شمرده شد. مردم عملاً نشان دادند که ولی فقیه چه قدر نزد شان محبوب و دوست داشتنی است. رژیمی که برای مدت سی و دو سال مردم را به کاسه سر آب داد، چهل در صد مردم زیر خط فقر رفتند، مصونیت و عدالت اجتماعی از جامعه رخت بر بست، عده زیادی مردم به زندان رفتند، به آنها تجاوز جنسی که فجیع ترین عمل غیر انسانی است صورت گرفت (غرور انسانی مردم پایمال شد) با محاکم بدوی به جوخه اعدام سپرده شدند و آخذ های از خدا بیخبر در شهر (به اصطلاح مقدس قم) و شهر های دیگر مشغول فحشای قانونی و رسمی ضد اسلامی (صیغه کردن) زنها و غصب نمودن شیادانه دسترنج مستضعفین بیچاره به نام (خمس) بودند و به قول خود مردم ایران حال میکردند و اما رژیم سرکوبگر آخندی، حرکت مردم را یک اقدام صهیونستی- امریکائی خواند و خلاف همه نورم های شناخته شده بشری، نیروهای امنیتی، لباس شخصی ها، بسیجی ها با اسلحه گرم و سرد، گاز اشک آور، گاز فلفل (مرچ) و شلیک گلوله های ساچمه دار و باتون (چوب دستی) در خیابانها به جان مردم بی دفاع که برای تظلم و دادخواهی، راه پیمائی صلح آمیز مینمودند، ددمنشانه حمله ور شدند، دونه نفر را بقتل رساندند، صدها نفر را زخمی و قرار معلومات پخش شده از وسایط ارتباط جمعی حدود ۱۵۰۰ نفر را روانه زندانها نمودند. از آنجائیکه میگویند دروغگو کم حافظه است، زمامداران گفتار رئیس جمهور که (مردم حق دارند آزاد باشند، مردم حق دارند رژیم دلخواه خود را داشته باشند) را فراموش کردند و به ضد کسانی که فریاد آزادی، آزادی سر میدادند عمل نموده به صدای شان گوش ندادند ، به خواسته های آنها وقعی نگذاشتند، از نیروی قهری و اهریمنی کار گرفتند.

شیادان رژیم آنقدر دست و پاچه و راه گم شده بودند که مزورانه از جمله دو نفر مقتول (صانع ژاله و محمد مختاری) یکی را (صانع ژاله) که یک جوان ۲۶ ساله بود عضو بسیج قلمداد نموده و شهیدش خواندند، در حالیکه دوستان نزدیک او در دانشگاه هنر و اعضای فامیلش او را عضو جنبش سبز و ادعای دولت را قاطعانه مردود شمردند. مسئولان دولت میخواستند ازین طریق نیز بهره برداری کنند و با شهید خواندن مقتول (خود را مظلوم و دیگران را قاتل و ظالم معرفی نمایند).

در جریان همین بگیر و ببند ها نیز رهبران رژیم (به معنی واقعی طاغوتی) باز هم و قیحانه سخنان مضحک ایراد نمودند: رئیس جمهور در ۲۵ دلو ۱۳۸۹، که بودجه سال ۱۳۹۰ را اعلام میکرد ،گفت:

در حالیکه همبستگی کم نظیر و حتی بی نظیر در ایران حکم فرماست اما این همبستگی نیازمند تقویت روزانه و سالانه است .

روحانی دیگری (مکارم شیرازی) به طرفداری از تظاهرات مردم بحرین ، دُر سفت و فرمود:

جنایات حاکمان حلقه به گوش بحرین محگوم و گویا پذیرفتنی نیست. ولی به جریا نات ایران تماسی نگرفت که واقعاً جای تأسف و تاتر است. اعوذ بالله من الشيطان الرجيم.

طوريكه از نشرات تصويري و تحريري استنباط ميگردد، مردم از رهبر مذهبي و رئيس جمهور چيزي زياد طلب نمكند، آنها ميخواهند :

اگر ذره اي انسانيت در وجود زمامداران موجود است، فقط يكبار بگذارند ، آواز مردم از حلقوم شان بيرون شود. آنوقت است كه واضح ميگردد ، كي خس و خاشاك است؟ زمامداران غاصب حقوق مردم ، يا مردم ستم كشیده ايران كه درين زندان ۷۰ ميليوني(ايران) با مرگ تدريجي دست و پنجه نرم ميكنند.

فقط يكبار نه بيشتر! به مردم اجازه دهيد تا در نبود لباس شخصي هاي بي هويت و خريده شده شما و بسيجي هاي ضد مردمی و اجير شما، به خيابان ها ظاهر شوند. اين عمل محك تجربه اي خواهد بود براي معيار محبوبيت شما و آنگاه سپاه روي خواهد شد هر كي دراو ، غش باشد. باعرض احترام به همه آزادخواهان ، در هر نقطه اي كه زيست مينمايند. دوكتور (ريان)